

שבט תשפ"ד

פרשת
בשלח

291

עדות ישדראל לאלדים

מה חדש?

בפרשת השבוע אנו תראים על אחד הניסים הגדולים והמשמשים ביותר שקרו בתולדות עםנו. תרצת ים סוף. כיכרן האירוע הזה הוא אחד המסודות של הצמ שלנו - כמו שה תרצ אנו את הים כך הוא משיב לשמור עלינו ולראות עלינו לכל אורך ההיסטוריה.

אזה צריך ניסים? מסביר הרמב"ם (מורה נבוכים ב, כח) שהניסים צורכים אנו להאמין בה'. כאשר אנו רואים שתקרים אנו דברים טובים, או צריך מקרים מביאים - זה מחמת אוננו באמונה בה' שהוא דואג לנו כל הזמן. לכל אחד. שנכבה ראות ניסים ונבלאות וגאולה שמינה מכל הזרתי.

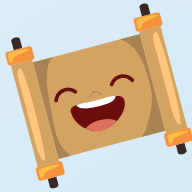
מחכים לתרונות טובות!

שמחים שהצטרפתם אלינו ומצוינים אתכם להמשיך לקבל את הציונים בבית הספר,

במייל edotlyeladim@gmail.com או בהצטרפות לקבוצת הווצאפ השקטה בסריחת הקוד.

מה בפרשה?

1 פרעה מצטער על כך שבני ישראל יוצאים ממצרים, ויוצא להילחם בהם ולהחזירם.

2 בני ישראל מבולבלים, הם עומדים על שפת ים סוף ומאחוריהם המצרים. ה' אומר למשה להטות את ידו על הים ולבקוע אותו.

3 הים נבקע ובני ישראל הולכים בתוכו. אחריהם נכנסים המצרים שרוצים לתפוס אותם אך הים נסגר על המצרים והם טובעים בו. בני ישראל שרים את שירת הים, שיר תודה לה' על הנס הגדול.

4 בני ישראל הולכים במדבר וה' דואג להם ומוריד להם מן. למרות זאת בני ישראל מרבים להתלונן.

5 מלחמת עמלק.

סיפורי עדות ועליות

מבוסס על סיפור אמיתי

"ואשא אתכם על כנפי ישרים ואביא אתכם אלי"

עדנה דיין היא בת למשפחה בת שמונה ילדים. ארבע בנות וארבעה בנים. עדנה היא החמישית. ביתם של הוריה היה תמיד פתוח לרווחה לאורחים. משפחת הייתה ידועה כמכניסת אורחים וכל מי שהיה זקוק לעזרה היה יודע לפנות אליהם. לא פעם נשמעו דפיקות בשעת לילה מאוחרת בבקשות עזרה כאלו או אחרות - וכולן נענו ברוחב לב. בנוסף לשמונת ילדיהם, אימצו הוריה של עדנה שלושה ילדים נוספים שהגיעו לארץ ישראל ממרוקו לבדם, ללא הורים או משפחה שיכלה לעזור להם. הוריה של עדנה טיפלו בהם במסירות ודאגו לכל מחסורם. גם הם, עצמם, עלו לארץ ישראל ממרוקו ללא משפחה וידעו כמה כמה להסתדר רחוק מכל דבר מוכר ובלי בית להיות בו. רגע מרגש במיוחד, זוכרת עדנה, כשעלו משפחותיהם של אותם ילדים מאומצים. המשפחות הגיעו לארץ ובאו לפגוש את ילדיהם בבית המשפחה. אמה של עדנה הכינה ארוחה חגיגית. היא הצטערה שתאלץ להיפרד משלושת הילדים שהיו לה ממש כילדיה הביולוגיים, אך השמחה על איחוד המשפחה הייתה גדולה. ההורים הגיעו וחייבו את ילדיהם וגם עדנה זוכרת עד היום כיצד כל הנוכחים הזילו דמעות של התרגשות גדולה.

פאלק בסוף פבלא...

הלכה ומעשה

טיילנו בהרי הגולן, ורצינו לעשות הפסקת אוכל. כל ילד הוציא את הכריך נטל ידיו ואכלנו יחדיו. אנחנו רוצים להמשיך בטיול. אולי שכולם יברכו בעצירה הבאה?

"כל המברך ברכת המזון או ברכה אחת מעין שלש צריך לברך אותה במקום שאכל".
(רמב"ם הלכות ברכות ג, א)

הלכה למעשה:
צריך לברך ברכת המזון במקום שבו אכלנו. ההלכה כך גם בעת שאנו באים לברך ברכת מעיין שלוש. לכן, יש לעצור, לברך ורק אחר כך להמשיך בטיול.

חידות וחידודים

מנהגי עדות

תפוזרת לט"ו בשבט

מאכל מיוחד לשבת בבוקר הוא ה"כבאנה" - בצק עם שמן שנטמן מערב שבת. בתימן הייתה ה"כבאנה" נאכלת לאחר תפילת שחרית, לפני הקריאה בתורה; ואילו כאן בישראל היא נאכלת כסעודה קלה, שלא ממניין "שלוש סעודות"; ונהגו להוסיף לה ביצים שלוקות.

גם לכם יש מנהג מיוחד שעובר במשפחה? נשמח לשמוע!

חידות בפרשה

כתבו כיצד קשור כל אחד מהאיורים הבאים לפרשת השבוע

ה	נ	מ	צ	ז	ס	ב	ה	נ	ק	י	מ
ט	ה	צ	ב	כ	מ	ה	נ	מ	מ	ט	צ
ק	א	צ	נ	ע	ד	ג	ג	ס	ש	י	ר
ד	נ	כ	נ	י	ב	ו	נ	ה	ע	י	י
א	נ	כ	ה	ט	ר	פ	כ	ע	ג	כ	מ
ב	ס	ק	ס	א	ק	ר	א	ה	ע	ר	פ
ט	ב	ג	כ	ר	ה	ל	ו	א	ג	נ	מ
י	ה	ל	מ	ק	מ	י	נ	ת	ר	י	ש
ח	נ	ו	פ	פ	ל	מ	נ	מ	ג	כ	ל
ר	ה	ב	מ	ג	מ	ו	ג	י	ח	ת	ר
ח	ב	ל	ת	צ	נ	ב	ד	ב	ו	ד	א
ה	ה	י	י	נ	ב	ג	ע	ס	מ	ר	ה

מצרים/ פרעה/ ים סוף/ משה/ גאולה/ שירת הים/ מדבר

פיוט השבוע - פיוטים ושירה

יפה נוף / ר' יהודה הלוי

יִפֶּה נוֹף מְשׁוֹשׁ תִּבֵּל קָרְיָה לְמַלְךָ רֵב
לֵךְ נִכְסְפָה נִפְשֵׁי מִפְּאֵתִי מְעָרֵב

הַמּוֹן רַחֲמֵי נִכְמַר פִּי אֲזַכְּרָה קֶדֶם
כְּבוֹדֶךָ אֲשֶׁר גָּלָה וְנוֹד אֲשֶׁר חָרַב

וּמִי יִתְנַנֵּי עַל פְּנֵי נְשָׁרִים עַד
אֲרוּהָ בְּדַמְעָתִי עֲפָרֶךָ וַיִּתְעָרֵב
דְּרִשְׁתִּיךָ וְאִם מַלְכֶךָ אֵין בְּךָ וְאִם בְּמִקּוֹם
צָרִי גִלְעָדֶךָ נִחַשׁ שָׁרֶךָ וְגַם עֲקָרֵב

הֲלֹא אֶת אֲבֹנֶיךָ אֲחֻזֵּן וְאֲשַׁקֵּם
וְטַעַם רִגְבֶיךָ לִפִּי מִדְּבַשׁ יַעֲרֵב

